

ОБРАЗАЦ 5

ВИСОКА ШКОЛА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

**ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:
1. Датум и орган који је именовао комисију: 14.02.2025. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица. 2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен: др Марта Дедај, ментор (професор струковних студија, Педагогија, Висока школа струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица). др Гордана Степић, председник комисије (професор струковних студија, дидактика, Висока школа струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица). Олга Кнежевић, психолог, ПУ "Полетарац" Стара Пазова
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:
1. Име, име једног родитеља, презиме: Слађана (Живко) Вукобрадовић 2. Датум рођења, општина, Република: 10.04.1982.год., Земун, Република Србија 3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм: Студијски програм: Струковни мастер васпитач Година уписа: 2023
III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:
Игра у функцији развоја и учења предшколске деце

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести структуру и кратак садржај завршног рада, начин приказивања резултата, прилоге (ако их рад садржи), укупан број страница и сл.

Мастер рад кандидата Вукобровић Слађане је обима 54 страна. Рад има 13 графикана, 4 табела, 7 фотографија, литературу (26), Прилоге. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа поглавља: УВОД, 1. Увод у проучавање игре у предшколском васпитању, 1.1.Значај игре као природног начина учења код деце, 2.Историјски и теоријски оквири игре, 2.1. Историјски преглед схватања игре у педагогији и психологији, 2.1.1. Класични и филозофски темељи игре, 2.1.2. Психолошки приступи игри (Пијаже, Виготски, Фројд), 2.1.3. Савремени приступи игри, 3. Дечја игра –дефиниција и класификација, 3.1.Врсте игара у предшколском узрасту, 4. Игра и целовити развој детета, 4.1.Когнитивни, социјални, емоционални и физички аспекти развоја, 4.2. Игра као централни елемент дечјег развоја, 5.Значај игре у предшколском узрасту, 5.1. Савремени приступи игри у предшколском образовању, 5.2.Улога васпитача у савременим приступима игри, 5.3. Игра као методолошки оквир у раду васпитача, МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА 1. Циљ истраживања, 2. Задачи истраживања, 3.Методе, технике и инструменти истраживања, 4. Узорак истраживања, 5. Ток истраживања, 6. План анализе података, РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА 1.Перцепција васпитача о улози игре у развоју деце, 2.Ставови и искуства деце у вези са игром у предшколским активностима, 3.Упоредна анализа одговора васпитача и деце о значају и улози игре, 4. Импликације резултата на праксу и препоруке за унапређење, ПРИМЕР УНАПРЕЂЕЊА ПРАКСЕ, ЗАКЉУЧАК, ЛИТЕРАТУРА, ПРИЛОГ Прилог 1. Упитник за васпитаче, Прилог 2: Интервју за децу, 3. Преглед табела и слика и графикана.

Циљ истраживања је да се утврди значај правилно осмишљене и интегрисане игре у предшколском васпитању као средства за целовит развој деце, укључујући когнитивне, социјалне, емоционалне и физичке аспекте. Истраживање се ослања на савремене *теоријске оквири*, укључујући концепте Виготског, Пијажеа, Ериксона и других аутора који су проучавали значај игре у развоју детета. Узорак истраживања чине васпитачи (25) и деца (10) предшколске групе из установе ПУ „Полетарац“ у Старој Пазови. При реализацији овог истраживања коришћена су: дескриптивна метода, техника анкетирања и интервјуисања. У истраживању су коришћени инструменти 1. Полуструктурирани интервју за децу и 2. Анкета за васпитаче. Обрада података обављена је коришћењем квантитативних и квалитативних метода. Резултати истраживања су приказани прегледно и јасно су интерпретирани. Графички прикази прате текст и омогућавају једноставан прелазак са текста на податке приказане кроз њих.

Резултати истраживања показују да је конструктивна игра (60%) најзаступљенији облик игре који васпитачи користе у раду са децом. Овај податак је у складу са теоријским оквиром који истиче значај конструктивне игре за развој когнитивних и моторичких способности код деце (Vygotsky, 1978). Већина васпитача (92%) уводи нове игре у свој рад са децом недељно или месечно, што указује на релативну учесталост промене садржаја у васпитно - образовном процесу. Васпитачи препознају игру као кључни фактор у социјалном развоју деце. Висок проценат позитивних одговора потврђује теорију да кроз игру деца стичу. Резултати истраживања показују да васпитачи уочавају позитивне ефекте игре на емоционални развој деце. Ово може значити да се игра свесно користи у васпитно-образовном процесу за подстицање емоционалних вештина, као што су емпатија, самоконтрола и социјална повезаност.

Висока популарност конструктивне и симболичке игре указује да деца воле активности које подстичу креативност и машту. Социјалне игре са правилима су мање популарне, што може указивати на то да деци у млађем узрасту теже пада поштовање сложених правила и да више воле игре са слободнијом структуром. Функционалне игре, иако најмање одабране, остају важне за физички развој и треба их

укључити у дневне активности.

Упоредна анализа одговора васпитача и деце показује високу сагласност у перцепцији значаја игре у предшколском васпитању. И деца и васпитачи препознају игру као централну активност која доприноси радости, учењу, социјализацији и развоју различитих аспеката личности. Док деца кроз сопствене одговоре наглашавају емоционалне и социјалне аспекте игре, васпитачи у свом стручном виђењу истичу и когнитивне и физичке компоненте. Одговори деце такође откривају велику потребу за аутономијом у игри, што указује на важност флексибилности и уважавања дејих интересовања у пракси.

Резултати овог истраживања указују на бројне могућности за унапређење васпитно - образовне праксе у области коришћења игре као средства развоја и учења у предшколским установама:

1. И деца и васпитачи препознају игру као вишедимензионални процес који подстиче когнитивни, социјални, емоционални и физички развој. Ово обавезује васпитаче да систематски планирају и реализују игре као централни методички поступак у раду са децом.
2. Одговори деце показују потребу за слободом избора игара и учешћем у одлучивању о активностима. Васпитачи треба да прилагоде своје планове тако да уважавају дејја интересовања, пружајући им могућност иницирања и модификовања игара.
3. Недостатак материјала, простора и разноврсних игара представља реалне препреке које могу утицати на квалитет играња. Васпитачи треба да развијају креативне приступе у превазилажењу ових изазова и активно траже подршку од установе и родитеља.
4. Начини на које деца реагују на досаду у игри показују висок ниво самосталности. Практичари треба да подстичу овакве облике понашања, охрабрујући децу да самостално предлажу, мењају или завршавају игре у складу са својим потребама и интересовањима.

Резултати истраживања указују на то да васпитачи активно користе нове игре у раду са децом, али постоји простор за унапређење у правцу чешћег увођења нових активности како би се подстакао целовит развој деце кроз игру. У Предшколској установи „Полетарац“, у старијој васпитној групи током јуна 2025. године, реализована су два пројекта осмишљена у складу са програмом Године узлета (2018) и принципима савременог предшколског васпитања: пројекат „Авион“ и пројекат „У нашем дворишту“. Резултати оба пројекта потврдили су да деца активно уче и развијају компетенције када им је омогућено да кроз игру истражују теме које их занимају. Полазећи од резултата истраживања кандидат у мастер раду наводи следеће *препоруке за унапређење праксе*: подстицати слободну и проширену игру, обезбедити временски простор за слободну игру у којој деца сама креирају правила и сценарије, уз ненаметљиву подршку васпитача, развијати материјалну средину за игру, улагати у развој игровних простора и обезбеђивање различитих врста материјала, укључујући рециклирани материјал, природне материјале и средства за конструктивне и симболичке игре, флексибилно приступати организацији игара...

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада. Комисија закључује да је литература адекватног обима, и одговара проблематици која је разматрана у мастер раду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести да ли је завршни рад урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме, да ли садржи све битне елементе, посебно истаћи у чему је стручни допринос завршног рада, издвојити недостатке (ако их рад има)

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Добијени подаци у целини потврђују значај игре као основе развоја у предшколском периоду. Ови налази указују на потребу за даљим оснаживањем педагошких приступа који подржавају слободну, креативну и дечјим интересовањима прилагођену игру. Промене у пракси су видљиве кроз реализоване пројекте у старијој васпитној групи у ПУ „Полетарац“. Реализовани пројекти показали су како игра може да представља методолошки оквир кроз који се остварују васпитно-образовни циљеви, као и начин да се унапреди квалитет рада у васпитним групама. Васпитачи су имали улогу организатора, фасилитатора и посматрача, водећи рачуна о томе да активности буду у складу са интересовањима и потребама деце. Резултати оба пројекта потврдили су да деца активно уче и развијају компетенције када им је омогућено да кроз игру истражују теме које их занимају. Импликације резултата на праксу су следеће: Потврда значаја игре у свим аспектима развоја, Потребa за ослушкивањем дечјих интересовања, Изазови у организацији игре и Развој дечје аутономије и саморегулације.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

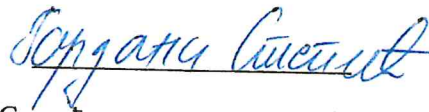
На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана

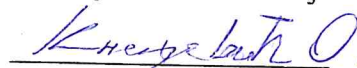
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, ментор

Др Гордана Степић, председник комисије

Олга Кнежевић, члан комисије